

A rendszerkritikus baloldaliak fórumáról

Hozzáadta: Dr. Aggod József tiszteletbeli elnök
2018. February 19. Monday 10:52

Azonos szemmel,

némileg
eltérő szemszögből

a rendszerkritikus baloldaliak fórumáról

Az
eszmecserének a Marx Károly Társaság Fóruma és a Május Elseje Társaság Fáklya Klubja adott otthont 2018. február 16-án.

A
fórum elején egy perces néma felállással emlékeztünk az előző nap elhunyt Dr. Harsányi Iván barátunkra.

Bevezetőben
felszólalt Marie-Christine Vergiat uniós képviselő. A szervezetek képviselői 7 percben fejtették ki álláspontjukat. Dr. Erőss Gábor (Párbeszéd), Cseh Miklós (Népi Front), Dr. Farkas Péter (Marx Károly Társaság), Kalmár Szilárd (Balpárt), Rabi Béla (MSZP Baloldali Tömörülés), Szebeni András (Május Elseje Társaság), Török Zsolt (MSZP Munkástagozat), Vajnai Attila (Munkáspárt-2006).

A
vitában kérdések, rövid hozzászólások hangzottak el. Dr. Szász Gábor nagyon kulturáltan, rokonszenvesen látta el a levezető elnöki teendőket. Benyik Mátyás videófelvételt készített az eseményről.

Számomra
nagyon rokonszenves volt a nálunk eddig szokatlanul sok fiatal részvevő és felszólaló. Meghatottan emlékezhettem saját fiatalságomra, amikor a „párbeszédes” fiatalember elkéredzkedett, mert gyermekei (akiket magával hozott) már nyugtalankodtak.

Nem
tartom most feladatomnak a felszólalások részletes ismertetését. Hozzám talán legközelebb Farkas Péter azon fejtegetése állt, hogy a rendszerkritikus baloldaliak által képviselt szociális fordulatból polgármesterként, Karácsony Gergely valósított meg lokálisan legtöbbet abból, amit a kapitalizmus körülményei között lehetséges volt. Általában azt kérték a szervezők, hogy a távlati és középtávú perspektívák, meggyőződések fenntartásával most arra koncentráljunk, ami mindebből ma megragadható.

A felkért felszólalóktól csak néhány mondatot emelek ki. Kalmár Szilárd (aki egyéni képviselőjelöltként indul): Megfelelő politikával a „szociálisan dühös emberek” eljönnek a Jobbiktól. Erőss Gábor hangsúlyozta: Karácsony Gergely személyes együttműködésben vállalta két baloldali párt fontos – a lakhatásra és a hétköznapi létbiztonságra vonatkozó – értékének képviselését. Rabi Béla: az

MSZP a baloldaliak között most a legkevésbé baloldali. A Baloldali Tömörülés célja a baloldali fordulat végig vitele a pártban. Szebeni András – hangsúlyozva az általa képviselt társaság sokrétű baloldaliságát – legfontosabbnak tartja: „ne folytassák, ne folytathassák” a jelenlegi kormányzati irányvonalat. A háborús politikát a békés termelő tevékenység váltsa fel, új módon érvényesítve a termelő vagyonnal rendelkezők kötelezettségeit. Török Zsolt kiemelte: véget kell vetni a nagyon régi rend újbóli érvényesülésének, amiben a gyerek sorsa attól függ, mit dönt róla a helyi plébános. Vajnai Attila hangsúlyozta: Mi vagyunk többségben. Salgótarjáni példára hivatkozva kiemelte: nem kell félni a radikális baloldali követelésektől. Nem a régi alkotmány helyreállítására kell törekedni, hanem más szociális alkotmányt kell megalkotni.

A
részvevők többsége a választásokon valamilyen módon való részvételt (a legbaloldalibb jelölt támogatását) képviselte. Cseh Miklós eltérő, egyedi véleményt fogalmazott meg. Szerinte a kétharmadot úgy lehet megakadályozni, ha elmegyünk, de érvénytelen szavazatot adunk. A leváltás csak akkor lenne lehetséges, ha minden választókerületben egy jelölt lenne a FIDESZ- szel szemben, ami jelenleg gyakorlatilag kizárt.

Egészében
a kezdeményezők fontos, eredményes munkát végeztek. Érdemes lenne többször ilyen körben eszmecserét tartani, most még a választás előtt is.

Most
következik az a bizonyos sajátos személyes szemszög. A szélesebb összefogás, a baloldali és más demokratikus tényezők együttműködésének szükségességét vetem fel. Meggyőződésem szerint ma a baloldal ereje, befolyása önmagában kevés a gyökeres változáshoz. Akkor is kevés lenne, ha a baloldaliak közötti viszony ideális lenne. Tágabb összefüggésben egyszerűen öncsonkítás lenne a jelent és a jövőt megfosztani azoktól az erőktől, amelyekben nem feltétlenül marxista demokratikus tetterő buzog.

A
társadalom ugyanis nem ellentmondásmentes massa. Az emberek nagy tömege nem „baloldali” és nem „jobboldali”. Saját hétköznapi megélhetésük, létük feltételeiért küszködve az emberek különböző véleményeket formálnak. Ezek bonyolult utakon, rokonszenvi, ellenszenvi kölcsönhatásokban materizálódnak. Ráadásul hazánk világpolitikai értelemben „huzatos helyen” van. A belső érdekeket, véleményeket, indulatokat külső tényezők is befolyásolják.

Sajátos,
dialektikus kölcsönhatási viszonyokban kell a különböző politikai erőknek helytállni, érvényre jutni. Ez a felfogás nem kisebbíti, hanem növeli a baloldal szerepét. Nehezíti a baloldal helyzetét, hogy a konkrét politikai következtetések tekintetében még a rendszerkritikus baloldal is tagolt. Nehezíti – de nem feltétlenül! Előbb-utóbb meg kellene tanulnunk, hogy mozgalom nincs ellentmondások nélkül, hogy ahol ellentmondások vannak, ott ellentmondók is vannak. Hogy a különböző – marxista és nem-marxista – ellentmondók között nem csak nekem lehet igazam, hogy másnak is lehet jobbító, hajtóerő értékű véleménye. Legfőbbképpen, hogy minőségi különbség van a kritika és a kiátkozás között. Ebben a felfogásban egyszerűen értelmetlen a „gyurcsányozás” (ilyen volt fórumunkon), vagy a „thürmerezés”. (Ez utóbbi fórumunkon nem is merült fel.)

Végezetül
megjegyzem: A fentiekben személyes álláspontomat vázoltam. Ennek alap gondolatát

azonban nem most találtam ki. Társaságunk készül 30. születésnapjára. 1989-ben tartott I. országos gyűlésünk (annak idején a Népszabadságban is közölt) Felhívásában szerepelt a kitétel: Társaságunk a „különböző világnézetű, demokratikus, hazafias erők koordinációját hirdeti, az autonómia, akciószabadság alapján.” Mi „más - baloldali, demokratikus, hazafias mozgalmak társaságában – segítünk dolgozó társainknak az emberibb, emberségesebb társadalom felé vezető utak felkutatásában.”

Dr. Aggod

József

a Május Elseje Társaság

tiszteletbeli elnöke